

Boken inleder med att behandla klimatvetenskap och fastslår att jordklotet blir varmare på grund av mänsklig aktivitet. Koldioxid och andra växthusgaser har redan lett till temperaturökningar och denna process går fortare och fortare. Om detta fortsätter i några årtionden till är det sannolikt att uppvärmningen kommer att ske extremt fort. Klimatforskare har undersökt islager på Grönland och funnit tydliga bevis på att plötslig klimatförändring har hänt flera gånger under historiens gång. När jorden kyldes ner, skedde det över lång tid. När jorden blev varmare tog det oftast 20 år eller mindre. För 10 660 år sedan, i slutet av förra istiden, skedde huvuddelen av uppvärmningen under bara 3 år. Effekten av plötslig klimatförändring kommer att bli katastrofal. En lång rad djurarter kommer att utrotas. Jordbruket kommer att bryta ihop över stora delar av världen. Stormar, orkaner och tornados kommer att bli fler, kraftigare, och uppstå i områden där de hittills varit okända.

För att vara någorlunda säkra på att undvika plötslig klimatförändring måste världen minska utsläppen av växthusgaser med mellan 60 och 70 % innan 2030. Detta betyder i sin tur att de rika länderna måste minska utsläppen med mellan 80 och 95 %. Neale argumenterar att det är fullt möjligt att förhindra klimatförändringar med hjälp av teknologiska lösningar som redan existerar. De viktigaste åtgärderna är:

- Massiv utbyggnad av sol- och vindkraft.
- Utbyggnad av gratis kollektivtrafik.
- Förbud mot bilar i städer.
- Byta ut flyg- mot tågresor där det är möjligt och begränsa interkontinentala flygningar.
- Isolera hus i kalla länder och bygga hus som inte behöver luftkonditionering i varma.
- Minska bruket av betong dramatiskt.
- Reducera energianvändningen i industrin.

Han visar på ett övertygande sätt att detta tillsammans kommer att göra det möjligt att minska utsläppen tillräckligt. Till var och en av dessa punkter föreslår han också konkreta krav som klimatrörelsen kan samla sig runt; till exempel att kräva tio miljoner soltak i Storbritannien. Neale inkluderar också ett kapitel om lösningar som inte kommer att fungera. Biobränsle, väte eller atomkraft är av olika orsaker inte en del av lösningen.

Temat för bokens tredje del är "varför de rika och mäktiga inte vill handla". En orsak är att de

flesta av världens mäktigaste företag är olje- och bilgiganter vars profit hotas av effektiva åtgärder mot utsläppen av växthusgaser. Ännu viktigare är det enligt Neale att statliga ingrepp i ekonomin i det omfång som är nödvändigt, hade utmanat hela den nyliberala ideologin. Trots detta är det möjligt. Neale visar hur alla de rikaste länderna lade om hela sin ekonomi för att försöka vinna andra världskriget. Han använder USA som exempel. Japan angrep Pearl Harbor 7:e december 1941. Innan månaden var slut, skickade president Roosevelt en lista till kongressen över vad han ville ha från amerikansk industri som innehöll 60 000 flyg, 45 000 tanks, 20 000 luftvärnskanoner och tusentals skepp. Den beräknades kosta omkring 50 miljarder dollar, ungefär lika mycket som USA:s BNP 1941. För att klara omläggningen av ekonomin bildades ett krigsproduktionsråd som bestämde vem som skulle tillverka hur mycket av vad. Detta inte bara fungerade, det ledde till ekonomisk tillväxt i alla de stora krigförande länderna, som gjorde ungefär samma sak.

Här kommer vi till en av Neales kärnpunkter. Att rädda jorden från klimatkatastrof handlar inte om att göra uppoffringar. Det handlar om att skapa miljoner av arbetstillfällen i tillverkningen av vindkraftverk, solenergianläggningar, kollektivtrafik och förbättringar av byggnader. Det handlar om att få bo i bättre isolerade bostäder och åka gratis, frekvent och punktlig kollektivtrafik till jobbet. Detta är en av anledningarna till optimismen i Neales bok – för att minska utsläppen av växthusgaser behöver vi slåss för positiva krav som det går att få massiv uppslutning kring. Boken avslutar med att skissera alternativa framtider. Den ena är fler och större katastrofer som en följd av klimatförändringar i ett kapitalistiskt system. I både orkanen Katrina och i inbördeskriget i Darfur är klimatförändringar utgångspunkten för katastroferna, som förvärrats oändligt av de ekonomiska och politiska förhållanden som råder. Om inte utsläppen av växthusgaser minskas, är detta bara en mild försmak på vad som väntar.

Alternativet är en rörelse som är stark nog att se till att de nödvändiga kraven vinner genomslag och förändrar världen.